

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 17.10.2007
KOM(2007) 605 endelig

2007/0224 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om beskyttelse af sårbare marine økosystemer i det åbne hav mod bundfiskeredskabers
skadelige virkninger**

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2007) 1315}

{SEK(2007) 1317}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Med den foreslåede rådsforordning gennemføres de anbefalinger, som De Forenede Nationers Generalforsamling har fremsat (resolution 61/105 af 8. december 2006) vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse af ødelæggende fiskerimetoder, der truer det åbne havs sårbare økosystemer. Forslaget gælder for EU-fartøjer, der fisker på åbent hav i områder, der ikke reguleres af en regional fiskeriforvaltningsorganisation ("RFFO"), og som derfor kræver ensidig flagstatslig regulering.

- **Generel baggrund**

Nogle marine økosystemer, som fx undersøiske bjerge, dybhavskoraller og hydrotermiske væld, trues af fiskerimetoder, der kan have ødelæggende virkninger på habitatets fysiske integritet. Det kan dokumenteres, at bundfiskeriedskaber, der anvendes i områder med disse økosystemer, ødelægger dybhavskoraller og svampe og dermed det komplekse økosystem, som de huser og understøtter. Disse habitater er endnu ikke udforsket og beskrevet fuldt ud, men der foreligger talrige videnskabelige beviser for, at de er yderst værdifulde som hotspots for biologisk mangfoldighed.

FN's Generalforsamling har lige siden 2004 drøftet de problemer, som de ødelæggende dybhavsfiskerimetoder forvolder. Spørgsmålet er derfor blevet et følsomt emne i forbindelse med den internationale fiskeriforvaltning. Det er særligt følsomt i de åbne havområder, for hvilke der ikke er oprettet en regional fiskeriforvaltningsorganisation til regulering af fiskeriet og dets miljøpåvirkning. EU har deltaget meget aktivt i debatten og var medvirkende til at udarbejde pakken af anbefalinger, som Generalforsamlingen i sidste ende nåede til enighed om.

FN-debatten var præget af forslag fra nogle FN-medlemmer om at vedtage et generelt moratorium for bundtrawlfiskeri på åbent hav, mens andre lande i begyndelsen modsatte sig kollektive foranstaltninger på globalt plan. EU havde succes med at fremlægge et alternativt forslag baseret på streng regulering af bundfiskeri, der bør lægges til grund for de bevarings- og forvaltningsforanstaltninger, som RFFO'erne vedtager, og også for den disciplin, som flagstaterne skal anvende over for deres fartøjer, når de udøver fiskeri i de områder på åbent hav, som ikke er reguleret af en RFFO. Forslaget er baseret på kravet om en miljøkonsekvensvurdering som en forudsætning for at tillade fiskeri suppleret med beskyttelsesregler, øget indsats for at identificere og beskrive sårbare marine økosystemer ved hjælp af videnskabelig forskning og videnskabelige undersøgelser og løbende vedtagelse af arealbaserede foranstaltninger og lukninger for at beskytte disse økosystemer.

EU tegner sig for et betydeligt antal bundtrawlere i områder, for hvilke der ikke er fastsat nogen RFFO til at regulere bundfiskeri, navnlig i det sydvestlige Atlanterhav. EU er nødsaget til at reagere på FN-Generalforsamlingens opfordringer ved at vedtage regler for at forebygge risiciene for, at bundfiskeriet ødelægger sårbare marine økosystemer i disse områder.

Resolution 61/105 opfordrer staterne til senest i december 2008 at vedtage foranstaltninger svarende til foranstaltningerne i dette forslag, og Generalforsamlingen vil i 2009 se på reaktionerne på dens opfordringer med henblik på at foreslå yderligere anbefalinger.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

EU har vedtaget foranstaltninger for at beskytte dybhavsøkosystemer i EU-farvande, har fremsat forslag med samme formål i relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationer – NEAFC og NAFO for det nordlige Atlanterhav, SEAFO for det sydøstlige Atlanterhav, CCAMLR for Antarktis og GFCM for Middelhavet – og har gennemført de vedtagne foranstaltninger i EU-retten. Dette forslag kompletterer EU's foranstaltninger, ved at det omfatter fiskeri uden for EU-farvande og i områder, som ikke sorterer under en RFFO.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Dette forslag er både i overensstemmelse med EU's miljøpolitik og fælles fiskeripolitik, fordi det indeholder regler for forebyggelse og bekæmpelse af visse fiskerimetoders skadelige virkninger for havmiljøet.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Der blev modtaget synspunkter fra interesserede parter og repræsentanter for civilsamfundet i løbet af den toårsperiode, hvor spørgsmålet blev drøftet i FN. Kommissionen offentliggjorde i den forbindelse sin rapport til FN's generalsekretær af april 2006 og et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om EU's planlagte holdning under Generalforsamlingens drøftelser i september 2006. Interesserede parter sendte Kommissionen deres bemærkninger til begge dokumenter, som også blev godkendt af medlemsstaterne, før de blev forelagt og offentliggjort.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

Kommissionen modtog to sæt modsatrettede synspunkter: På den ene side opfordrede ikkestatslige miljøorganisationer (miljø-ngo'er) EU til at støtte et totalforbud mod bundtrawlfiskeri på det åbne hav som det eneste middel til effektivt at bevare sårbare dybhavsøkosystemer. På den anden side tilkendegav fiskerisektoren, at den modsatte sig et totalforbud.

Kommissionen foreslog et forhandlingsudgangspunkt, der var lagt an på en afvejet løsning med henblik på at opnå international enighed. Kommissionen delte miljøngo'ernes opfattelse af, hvor alvorlig truslen er, og hvor nødvendigt det er at gribe håndfast ind, men var enig med fiskeriet i, at det kan være effektivere med streng regulering end et fiskeriforbud på åbent hav, især hvis et sådant forbud ikke bliver enstemmigt godkendt i FN. I så fald ville der ikke være garanti for fælles spilleregler på det åbne hav, fordi nogle flagstater ville overholde forbuddet, mens andre ikke ville gøre det. Den pakke, som Generalforsamlingen vedtog enstemmigt, indeholder derimod klare retningslinjer for, hvordan alle stater og RFFO'er skal regulere bundfiskeri ved at indføre en vurdering af potentielle miljøkonsekvenser baseret på forsigtighedsprincippet og lade resultaterne afgøre, om der kan gives tilladelse til et sådant fiskeri. Disse anbefalinger danner grundlaget for at træffe målrettede foranstaltninger ikke blot på det åbne hav, men også i RFFO'erne og selv i områder under national jurisdiktion, og skulle derfor medføre større miljøfordele i alle områder.

- **Ekspertbistand**

Relevante videnskabelige områder/eksperter

Dybhavsøkologi, fiskeridata.

Metodevalg

Offentliggjort videnskabelig litteratur om dybhavsøkosystemer, især koldtvandskoraller, og fiskeriets og andre menneskelige aktiviteters indflydelse herpå. Det Internationale Havundersøgelsesråds igangværende arbejde om emnet. Interne undersøgelser af flådernes virksomhed i områder på det åbne hav, som ikke reguleres af en RFFO. Forskningsprojekter under det 6. rammeprogram (især HERMES, inkl. et teknisk ad hoc-møde med eksperter, der arbejder på dette projekt).

Væsentligste organisationer/eksperter, der er blevet hørt

ICES, HERMES, UNEP-publikationer

Sammendrag af rådgivning, der er modtaget og anvendt

Det er blevet nævnt, at der er potentielt alvorlige risici, som kan gøre uoprettelig skade. Der er bred enighed om, at der er sådanne risici.

For at beskytte sårbare marine økosystemer, som fx rev, dybhavskoraller, undersøiske bjerge, hydrotermiske væld og dybhavssvampe, mod virkningerne af anvendelsen af bundfiskeredskaber er det nødvendigt at begrænse eller forbyde anvendelsen af sådanne redskaber i områder, hvor disse økosystemer findes. Selv om de forskellige redskaber ikke har samme virkninger, er disse økosystemer ekstremt skrøbelige og bør beskyttes ved hjælp af områdelukninger. Det blev dog også tilrådet at gennemføre yderligere forskning for fuldstændigt at dokumentere fiskeriets virkninger, selv om der af forsigtighedsgrunde burde træffes foranstaltninger omgående.

Midler til at gøre eksperternes råd offentligt tilgængelige

Kommissionens arbejdsdokument offentliggjort af Kommissionen i september 2006 indeholdt konklusionerne af Kommissionens analyse baseret på de modtagne råd og synspunkter.

• **Konsekvensanalyse**

Valgmulighed 1: ingen særskilte foranstaltninger til gennemførelse af resolution 61/105, da det ikke er en bindende akt. Denne valgmulighed betyder dog ikke, at EU vil sidde anbefalingerne overhørig. De kommer til at danne grundlag for EU's holdning i det internationale fiskerisamarbejde. Spørgsmålet om EU-fartøjers fiskeri i områder, der ikke reguleres af RFFO'er, sorterer under de enkelte EU-medlemsstater. Denne valgmulighed vurderedes at have negative konsekvenser for EU's troværdighed internationalt set og dets evne til at stå i spidsen for at forbedre den internationale fiskeriforvaltning. Den indebærer også, at det ansvar, som påhviler EU i henhold til den fælles fiskeripolitik, tilsidesættes.

Valgmulighed 2: at gå videre end anbefalet af Generalforsamlingen og indføre et forbud gældende udelukkende for EU-fartøjer. Denne valgmulighed vurderedes at få store negative økonomiske og sociale konsekvenser for EU-flåderne. Den ville også signalere, at EU vil gå langt for at beskytte sårbare marine økosystemer. Der ville dog ikke være garanti for, at dette ville være effektivt, hvis andre flagstater fortsatte med at tillade fiskeri, og det ville derfor være vanskeligt at retfærdiggøre restriktionerne over for EU-flåden.

Valgmulighed 3: klar politisk stillingtagen og streng regulering til gennemførelse af Generalforsamlingens anbefalinger. Denne valgmulighed indebærer, at der skal træffes specifikke foranstaltninger til at gennemføre resolutionen, ved at der vedtages a) et principdokument, der forpligter Kommissionen og EU til en klar strategi i internationale fora, med angivelse af mål og planlagte foranstaltninger og b) en forordning med henblik på gennemførelse af de foranstaltninger, Generalforsamlingen har anbefalet, for EU-fartøjer, der fisker i områder, som ikke reguleres af RFFO'er, dvs. dette forslag. Denne valgmulighed vurderedes at ville synliggøre EU's engagement med hensyn til at nå det ønskede mål og styrke EU's troværdighed og evne til at føre an på den internationale scene. Den vil få konsekvenser for de nationale myndigheder, som er ansvarlige for at gennemføre reglerne, især forhåndsvurderingen, men vil også gøre det muligt at fortsætte fiskeriet, forudsat det er miljømæssigt forsvarligt. Systemet er dermed lagt an på at beskytte sårbare marine økosystemer.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

• **Resumé af forslaget**

Ifølge forslaget skal der udstedes en fiskeritilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1627/94, for at der kan fiskes med bundredskaber i områder, der ikke reguleres af en RFFO. Medlemsstatens udstedende myndighed må først udstede tilladelsen, når den har foretaget en vurdering af fiskeriets potentielle virkninger på sårbare marine økosystemer og fastslået, at der ikke er fare for betydelige skadelige virkninger.

Vurderingen baseres på, at der indsendes fiskeriplaner, som den udstedende myndighed gennemgår på grundlag af foreliggende videnskabelige oplysninger og rådgivning om forekomst (eller sandsynligheden for forekomst) af relevante økosystemer i det område, hvor det planlægges at fiske, for at kontrollere, at det planlagte fiskeri ikke kommer til at foregå på sårbare steder.

Tilladelsen er kun gyldig, hvis fiskeriet foregår i overensstemmelse med fiskeriplanen, og i den forbindelse skal der være kontrolmidler til rådighed (herunder streng fartøjsovervågning fra satellit og observatører om bord) og fastsættes retlige sanktioner i tilfælde af misligholdelse (herunder "alvorlige overtrædelser" af den fælles fiskeripolitik). Ifølge forslaget er der endvidere pligt til at forlade steder, hvor man støder på sårbare økosystemer, og en forsigtighedsgrænse for, på hvilken dybde der kan anvendes bundredskaber (højst 1 000 m), for på alle fiskepladser at sikre et beskyttet område på en vis dybde. Endelig har medlemsstaterne indberetningspligt ifølge forslaget, og det indeholder en klausul om revision to år efter ikrafttrædelsen.

- **Retsgrundlag**

EF-traktatens artikel 37

- **Subsidiaritetsprincippet**

Forslaget falder ind under EF's enekompetence. Subsidiaritetsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget opfylder proportionalitetsprincippet af følgende årsager.

Forslaget er baseret på en etableret ordning, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1627/94, hvorefter medlemsstaterne er ansvarlige for at udstede særlige fiskeritilladelser og samtidig sikre, at ordningen anvendes sammenhængende og åbent i hele EU. Der indføres ikke en ny ordning, men det forudsættes, at tilladelsen garanterer, at bestemmelserne om, hvordan fiskeriet skal foregå for at undgå ødelæggelse af sårbare marine økosystemer, efterleves.

For øjeblikket har medlemsstaterne i henhold til den fælles fiskeripolitik bestemmelser ikke pligt til at foretage en forhåndsvurdering af miljøkonsekvenserne som en forudsætning for at give tilladelse til individuelt fiskeri. Det vil derfor medføre en øget arbejdsbyrde for myndighederne, hvis ordningen gennemføres i overensstemmelse med Generalforsamlingens ønsker, selv om det pågældende fiskeri er relativt begrænset. Forslaget fastsætter dog kriterier for vurderingen, især for anvendelsen af den videnskabelige rådgivning, som medlemsstaterne har til deres rådighed, og vil normalt ikke kræve omarbejdning af den nugældende tilladelsesordning. Der kræves blot en mere dokumenteret tilladelsesprocedure. Det er de minimumskrav, som ordningen skal opfylde for effektivt at efterkomme de anbefalinger, som der blev opnået enighed om på Generalforsamlingen.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Foreslåede instrumenter: forordning.

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende årsager:

Den fælles fiskeripolitik falder ind under Fællesskabets enekompetence. De EF-regler, der vedtages, bør være ensartede og bindende for at undgå, at der kommer til at gælde forskellige normer medlemsstaterne imellem. Det er derfor begrundet at foreslå foranstaltningerne i form af en forordning.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for EU's budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Fornyelse/gennemgang/revision/udløbsklausul**

Forslaget indeholder en revisionsklausul.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om beskyttelse af sårbare marine økosystemer i det åbne hav mod bundfiskeredskabers skadelige virkninger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) EF er kontraherende part i De Forenede Nationers havretskonvention og i aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande. I henhold til disse internationale instrumenter har staterne pligt til at samarbejde om at bevare det åbne havs levende ressourcer, og samarbejdet skal foregå direkte mellem staterne eller via underregionale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller inden for rammerne af fiskeriforvaltningsaftaler.
- (2) At der ikke findes en regional fiskeriforvaltningsorganisation eller fiskeriforvaltningsaftale fritager ikke staterne for deres pligt til i henhold til havretten over for deres borgere at vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at bevare det åbne havs levende ressourcer og beskytte sårbare marine økosystemer mod skadelige virkninger fra fiskeri.
- (3) I henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik³ anvender EF en forsigtighedstilgang ved at træffe foranstaltninger til at begrænse fiskeriets indvirkning på de marine økosystemer mest muligt. I henhold til artikel 7 i samme forordning kan Kommissionen efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ træffe hasteforanstaltninger, hvis det konstateres, at der som følge af fiskeriaktiviteter er en alvorlig trussel mod bevarelsen af de levende akvatiske ressourcer eller det marine økosystem, der kræver, at der straks gribes ind.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

- (4) EF er forpligtet til at bevare marine økosystemer, som fx rev, undersøiske bjerge, dybhavskoraller, hydrotermiske væld og svampebunde. Der foreligger talrige videnskabelige oplysninger om, at disse økosystemers integritet trues af fiskeri med bundredskaber. EF har allerede vedtaget foranstaltninger til at lukke områder i EF-farvande, hvor der findes sådanne økosystemer, for bundfiskeri. EF har også medvirket til at vedtage tilsvarende foranstaltninger for de områder i det åbne hav, som sorterer under alle eksisterende regionale fiskeriforvaltningsorganisationer med beføjelse til at regulere bundfiskeri. EF har også aktivt bidraget til at etablere nye organisationer og aftaler, for at alle verdens have kan blive omfattet af regionale bevarelses- og fiskeriforvaltningsordninger. For nogle områder på det åbne hav er det dog yderst vanskeligt at etablere en organisation eller aftale.
- (5) Ved resolution 61/105, som blev vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling den 8. december 2006⁴, enedes det internationale samfund om, at der er et presserende behov for at vedtage foranstaltninger for at beskytte sårbare marine økosystemer mod de ødelæggelser, som bundfiskeri forårsager, og at dette fiskeri bør reguleres strengt inden for rammerne af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -aftaler eller af de enkelte stater over for de fartøjer, der fører deres flag, og som fisker i områder, der ikke reguleres af nogen organisation eller aftale. Generalforsamlingen har udstukket retningslinjer for, hvilken form for foranstaltninger der bør vedtages med henblik herpå.
- (6) EF har en betragtelig flåde, der udøver bundfiskeri i områder, som ikke reguleres af en regional fiskeriforvaltningsorganisation eller -aftale, og for hvilke der ikke umiddelbart kan forventes at blive etableret en sådan organisation eller aftale. Uagtet det fortsatte arbejde, der udføres for at lukke de resterende huller i det internationale fiskeriforvaltningssystem, bliver EF nødt til at efterkomme sine forpligtelser i henhold til havretten for så vidt angår bevarelse af de levende marine ressourcer i disse områder og må derfor vedtage passende foranstaltninger for disse flåder. EF bør i den forbindelse handle i overensstemmelse med retningslinjerne i Generalforsamlingens resolution 61/105.
- (7) Som et vigtigt led i Generalforsamlingens anbefalinger indgår foranstaltninger " ... til på grundlag af de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger at vurdere, om individuelt bundfiskeri vil få betydelige skadelige virkninger for sårbare marine økosystemer, og at sikre, at fiskeriet, hvis det vurderes, at det vil få betydelige skadelige virkninger, forvaltes på en sådan måde, at disse virkninger undgås, eller at det ikke får lov at fortsætte"⁵.

⁴ Generalforsamlingens resolution 61/105 Bæredygtigt fiskeri, bl.a. takket være aftalen af 1995 om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande og dertil knyttede instrumenter.

⁵ Resolution 61/105, par. 83, a).

- (8) For at denne anbefaling kan gennemføres, skal de pågældende fiskerfartøjer have tilladelse til at fiske i henhold til en særlig fiskeritilladelse, som udstedes i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1627/94 af 27. juni 1994 om generelle bestemmelser for de særlige fiskeritilladelser⁶ og Kommissionens forordning (EF) nr. 2943/95 af 20. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1627/94⁷. Desuden bør udstedelsen af tilladelserne og deres gyldighed gøres afhængig af særlige betingelser, som sikrer, at det godkendte fiskeris virkninger er blevet ordentligt vurderet, og at fiskeriet udøves i overensstemmelse med vurderingen.
- (9) For at Generalforsamlingens anbefalinger kan gennemføres, kræves der også relevante overvågningsforanstaltninger for at sikre, at betingelserne for udstedelsen af tilladelserne overholdes. Disse foranstaltninger omfatter observatører om bord og særlige regler for satellitbaserede fartøjsovervågningssystemer i tilfælde af tekniske fejl eller funktionssvigt ud over de regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2244/2003 af 18. december 2003 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende satellitbaserede fartøjsovervågningssystemer⁸.
- (10) Arbejdet på at identificere sårbare marine økosystemer i områder, som ikke reguleres af en regional fiskeriforvaltningsorganisation, er under udvikling, og der foreligger relativt begrænsede videnskabelige oplysninger herom. Indførelsen af en dybdegrænse for anvendelsen af bundredskaber er en sikkerhedsforanstaltning, der beskytter dybhavskoraller og –svampe i vandsøjlen. En dybde på 1 000 m er et fornuftigt valg, som giver en passende beskyttelse og samtidig er forenelig med et fortsat bundfiskeri efter demersale arter, som generelt findes på mindre dybder, som fx kulmule og tiarmet blæksprutte. Denne dybdebegrænsning er også forenelig med, at der i henhold til denne forordning gradvis udvikles arealbaserede foranstaltninger, som fuldstændigt skal beskytte steder, hvor der vides at forekomme sårbare økosystemer eller er sandsynlighed for det.
- (11) Overtrædelser af særlige betingelser som dem, der vedrører dybdebegrænsning, anvendelse af fartøjsovervågningssystemet og forlægning af fiskeri ved uventet møde med et sårbart marint økosystem, kan forårsage ubodelig skade på økosystemerne og fortjener derfor at blive medtaget på listen over alvorlige overtrædelser i Rådets forordning (EF) nr. 1447/1999 af 24. juni 1999 om fastsættelse af en liste over de former for adfærd, der er en alvorlig overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik⁹.
- (12) EF har ved Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 om særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande¹⁰ fastsat en særlig forvaltningsordning, der gælder for fiskeri efter dybhavsbestande. Kravene i forordning (EF) nr. 2347/2002 bør også gælde for EF-fiskerfartøjer, der fisker efter dybhavsbestande i områder, hvor der ikke gælder nogen internationale forvaltningsforanstaltninger eller –aftaler -

⁶ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 7.

⁷ EFT L 308 af 21.12.1995, s. 15.

⁸ EUT L 333 af 20.12.2003, s. 17.

⁹ EFT L 167 af 2.7.1999, s. 5.

¹⁰ EFT L 351 af 28.12.2002, s. 6.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning gælder for EF-fiskerfartøjer, der fisker med bundredskaber på åbent hav.
2. Forordningen gælder ikke for EF-fiskerfartøjer, hvis fangstpladser ligger i områder:
 - (a) der sorterer under en regional fiskeriforvaltningsorganisation med kompetence til at regulere dette fiskeri eller er omfattet af en fiskeriforvaltningsaftale, der regulerer det
 - (b) for hvilke der er ved at blive oprettet en regional fiskeriforvaltningsorganisation, og hvor deltagerne i denne proces har vedtaget foreløbige foranstaltninger for at beskytte sårbare marine økosystemer mod de ødelæggende virkninger af anvendelsen af bundredskaber.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- (a) "marint økosystem": et dynamisk system af plante-, dyre- og mikroorganismesamfund og disses abiotiske miljø, der vekselvirker som en funktionel enhed
- (b) "sårbart marint økosystem": et marint økosystem, der bl.a. omfatter undersøiske bjerge, hydrotermiske væld, koldtvandskoraller og koldtvandssvampebunde, og hvis særlige struktur og funktion ifølge de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger og forsigtighedsprincippet sandsynligvis vil blive skadet ved fysisk kontakt med bundredskaber i forbindelse med fiskeri
- (c) "bundredskaber": bundtrawl, skrabere, bundsatte hildingsgarn, bundliner, tejner og fælder.

Artikel 3

Særlig fiskeritilladelse

1. For at udøve det fiskeri, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, skal EF-fiskerfartøjer have en særlig fiskeritilladelse.

2. Den særlige fiskeritilladelse udstedes i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1627/94¹¹ og er underkastet betingelserne i nærværende forordning.

Artikel 4

Betingelser for udstedelse

1. Ansøgninger om særlig fiskeritilladelse, jf. artikel 3, stk. 1, skal vedlægges en detaljeret fiskeriplan, der især indeholder oplysninger om følgende:
 - (a) den planlagte fangstplads
 - (b) målarter
 - (c) den dybde, redskaberne vil blive anvendt på
 - (d) havbundens batymetriske profil i det planlagte fiskeriområde.
2. Myndighederne udsteder en særlig fiskeritilladelse, når den har foretaget en vurdering af de potentielle virkninger af fartøjets planlagte fiskeri og konkluderet, at fiskeriet sandsynligvis ikke vil få betydelige skadelige virkninger for sårbare marine økosystemer.
3. Myndighederne lægger de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger om, hvor der befinder sig sårbare marine økosystemer i de områder, hvor de pågældende fiskerifartøjer påtænker at fiske, til grund for den vurdering, der er nævnt i stk. 2. De videnskabelige oplysninger skal så vidt muligt omfatte videnskabelige data, på grundlag af hvilke det kan anslås, om der er sandsynlighed for, at der forekommer sådanne økosystemer.
4. Myndighederne anvender forsigtighedskriterier i forbindelse med den vurdering, der er nævnt i stk. 2. Hersker der tvivl om, hvorvidt de skadelige virkninger er betydelige eller ej, går myndighederne ud fra, at de skadelige virkninger, som fremgår af den videnskabelige rådgivning, sandsynligvis er betydelige.
5. Fører vurderingen til den konklusion, at fiskeri, der udøves i overensstemmelse med den forelagte fiskeriplan, kan medføre betydelige skadelige virkninger for sårbare marine økosystemer, præciserer myndighederne risiciene og giver ansøgerne mulighed for at ændre fiskeriplanen for at undgå dem. Foretages der ingen ændringer, udsteder myndighederne ikke den særlige fiskeritilladelse, der ansøges om.

¹¹ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 7.

Artikel 5

Betingelser for gyldighed

1. Den særlige fiskeritilladelse, jf. artikel 3, stk. 1, er gyldig i hele den forelagte fiskeriplans gennemførelsesperiode, jf. artikel 4, stk. 1, såfremt fiskeriet til enhver tid udøves i overensstemmelse med planen.
2. Kræver omstændigheder, som den person, der er ansvarlig for fartøjets fiskeri, ikke er herre over, at den forelagte plan ændres, underretter denne person straks myndighederne og oplyser, hvilke ændringer der påtænkes foretaget i den oprindelige plan. Myndighederne undersøger ændringerne og bekræfter kun tilladelsens gyldighed, hvis de ikke medfører, at fiskeriet forlægges til områder, hvor der findes eller er sandsynlighed for, at der findes sårbare marine økosystemer.

Artikel 6

Dybdebegrænsninger

Det er forbudt at anvende bundredskaber på mere end 1 000 meters dybde.

Artikel 7

Uforudsete forekomster af sårbare marine økosystemer

1. Støder et fiskerfartøj på et sårbart marint økosystem under sit fiskeri, skal det straks indstille fiskeriet eller afholde sig fra at påbegynde fiskeri på det pågældende sted. Det må først genoptage sit fiskeri, når det er ankommet til et andet sted, som ligger mindst 5 sømil fra det sted, hvor det stødte på økosystemet i det område, som er anført i fiskeriplanen, jf. artikel 4, stk. 1.
2. Støder fartøjet på et nyt sårbart marint økosystem på det andet sted, jf. stk. 1, skal det sejle videre i overensstemmelse med reglerne i nævnte stykke, indtil det når frem til et sted, hvor der ikke findes nogen sårbare marine økosystemer.
3. Fiskerfartøjet skal straks indberette alle tilfælde, hvor det er stødt på sårbare marine økosystemer, til myndighederne, og give præcise oplysninger om art, tid og sted og andre relevante oplysninger i den forbindelse.

Artikel 8

Områdelukninger

1. Medlemsstaterne identificerer på grundlag af de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger om forekomsten eller sandsynligheden for forekomst af sårbare marine økosystemer i det område, hvor deres fiskerfartøjer fisker, områder, der skal lukkes for fiskeri med bundredskaber. Medlemsstaterne gennemfører straks disse lukninger for deres fartøjer og sender Kommissionen en rapport i henhold til artikel 13.

2. Kommissionen gennemgår disse oplysninger og forelægger eventuelt Rådet forslag til EF-foranstaltninger til beskyttelse af disse områder, jf. dog artikel 7 i forordning (EF) nr. 2371/2002. Kommissionen overvejer eventuelt også at vedtage sådanne foranstaltninger på eget initiativ.

Artikel 9

Fartøjsovervågningssystem

1. Uanset artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2244/2003 indberetter skibsføreren i tilfælde af tekniske fejl eller funktionssvigt i den satellitsporingsanordning, der er monteret om bord på fiskerfartøjet, hver anden time sin geografiske position til flagmedlemsstaten.
2. Når fangstrejsen er afsluttet, må fartøjet ikke forlade havnen igen, før myndighederne anser satellitsporingsanordningen for at fungere tilfredsstillende.

Artikel 10

Alvorlige overtrædelser

1. Misligholdes fiskeriplanen, jf. artikel 4, stk. 1, under andre omstændigheder end de i artikel 5, stk. 2, omhandlede, mister den særlige fiskeritilladelse, som fiskerfartøjet har fået udstedt, sin gyldighed. Fiskeri, der udøves fra det tidspunkt, hvor fartøjet fraviger sin fiskeriplan, betragtes som fiskeri uden fiskeritilladelse, jf. punkt C, første led, i bilaget til forordning (EF) nr. 1447/1999.
2. Gentagne overtrædelser af forpligtelserne i artikel 6, 7 og 9 betragtes som adfærd, der er en alvorlig overtrædelse af den fælles fiskeripolitik, jf. forordning (EF) nr. 1447/1999.

Artikel 11

Fiskerfartøjer, der fisker efter dybhavsbestande

EF-fiskerfartøjer som nævnt i artikel 1, stk. 1, der fisker efter dybhavsbestande, skal også opfylde kravene i forordning (EF) nr. 2347/2002 af 16. december 2002.

Artikel 12

Observatører

1. Hver medlemsstat udpeger videnskabelige observatører til de fartøjer, som får udstedt en særlig fiskeritilladelse, jf. artikel 3, stk. 1. Observatørerne holder fartøjets fiskerivirksomhed under observation i hele fiskeriplanens gennemførelsesperiode, jf. artikel 4, stk. 1.
2. Den videnskabelige observatør skal:

- (a) uafhængigt indføre de fangstoplysninger, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 2847/93¹², i logbogen;
 - (b) registrere eventuelle ændringer af fiskeriplanen, jf. artikel 5, stk. 2;
 - (c) dokumentere tilfælde, hvor fartøjet uventet er stødt på sårbare marine økosystemer, jf. artikel 7, og i den forbindelse indsamle oplysninger, der kan bruges til at beskytte stedet;
 - (d) registrere, på hvilke dybder der anvendes redskaber;
 - (e) senest 20 dage efter afslutningen af observationsperioden fremlægge en rapport for medlemsstatens ansvarlige myndigheder. En kopi af rapporten skal sendes til Kommissionen senest 30 dage efter modtagelsen af en skriftlig anmodning.
3. Den videnskabelige observatør må ikke være:
- (a) beslægtet med skibsføreren eller andre ledende besætningsmedlemmer på fartøjet, som han er tilknyttet;
 - (b) ansat af skibsføreren på det fartøj, han er tilknyttet;
 - (c) ansat af en repræsentant for skibsføreren;
 - (d) ansat af en virksomhed, der er kontrolleret af skibsføreren eller dennes repræsentant;
 - (e) beslægtet med skibsførerens repræsentant.

Artikel 13

Oplysninger

1. For hvert kalenderhalvår sender medlemsstaterne senest tre måneder efter kalenderhalvårets slutning Kommissionen en rapport om følgende:
- (a) som supplement til oplysningerne i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 2847/93 oplysninger om de fangster, som fiskerfartøjerne, jf. artikel 1, har taget, opgjort på grundlag af oplysningerne i logbøgerne, som skal indeholde fuldstændige fortegnelser over fiskedage på havet og de videnskabelige observatørers rapporter, opdelt pr. kvartal, redskabstype og art;
 - (b) oplysninger om, at fiskerfartøjer som nævnt i artikel 1, stk. 1, har overholdt deres fiskeriplaner og kravene i artikel 6, 7 og 8, og om de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe tilfælde af misligholdelse og alvorlige overtrædelser, jf. artikel 10, og om de sanktioner, der er truffet i den forbindelse;
 - (c) deres gennemførelse af artikel 8.

¹² EFT L 261 af 20.10.1993, med senere ændringer.

2. Kommissionen videresender straks rapportens oplysninger, jf. stk. 1, til de relevante videnskabelige organer.

Artikel 14

Opfølgning

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning senest den 30. juni 2010. Rapporten ledsages i givet fald af forslag til ændring af denne forordning.

Artikel 15

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand